

Karl Grouxo Barcelona

La trama: Barcelona, 2002. Els caps d'estat de la Unió Europea celebren una cimera a la capital catalana, circumstància que aprofiten els moviments juvenils anti-sistema per a contestar el capitalisme globalitzador.

La pel·lícula: Així com Woody Allen i *Vicky Cristina Barcelona* rendien tribut amorós a la Ciutat Comtal, amb *Barcelona Kapital* Óscar Sánchez ret homenatge a una ciutat "que engloba cultures, ideologies i condicions socials diferents, i les acull com a pròpies". Si Allen publicita Barcelona com la glamurosa botiga que és, Sánchez la converteix en la kapital del món mundial pel que fa al fòrum contestatari que hauria pogut ser. Óscar Sánchez (Lleida, 1975) cineasta de la factoria CECC (Centre d'Estudis Cinematogràfics de Catalunya) debuta amb aquest *dokumental* ortodox en un temps que el discurs realista està qüestionat. Perquè el documental contemporani és, definitivament, més que un registre notarial de la realitat: és assaig o bé pamflet. Amb *Zelig* (fals documental: pur oximoró) Woody Allen demostrava la impossibilitat d'evitar la manipulació. Com diu Errol

Morris, gurú del documental postmodern, "Creure et fa veure, i no a l'inrevés". Per tant, la veracitat depèn de l'estil. O sigui: càmera en mà, la llum disponible, fer-te invisible, observar sense ser vist i evitar les interaccions. Aleshores la Veritat es revela màgicament? Hop-la! Sánchez ho obvia. Per això l'estructura del seu documental tan aviat dóna canxa a entrevistes populars/universitàries manipulades, com tot d'una exhibeix panoràmiques agit-prop sobre multituds en estampida, i amb "pacomartinezsorias" escapats de telesèries madrilenyes. *Karl Grouxo Barcelona*. Karl de Marx, Grouxo ídem en el camarot superpoblat de *Una nit a l'òpera* (i un ou!) a la Barcelona maremàgnum. Sánchez engloba personatges anònims i destacats: Vázquez Montalbán, Marcel Marceau... Però s'oblida del més emblemàtic d'aquest zoològic: Floquet de Neu, viu encara el 2002. I ara una pregunta obligada, *Barcelona Kapital* va estrenar-se l'octubre de 2007 a Barcelona. Com és que a Lleida ha tardat setze mesos?

La imatge: La senyora amb cabells blancs i motxilla, travessant com si res, la muralla d'anti-avalots

La frase: "Tothom té alguna cosa a dir sobre la globalització", sentència Núria Casado en off. Diàlegs de sords?

La recomanació: D'obligada visió per a militants lúcids decidits a superar conflictes generacionals.

Barcelona Kapital. Un altre món és possible?

Director: Óscar Sánchez. Guió: Núria Casado, Carles Torras, Ramón Termans. Espanya, 2007. 85'. Funatic.

La Taurina 13-1-09